

FESTA MAJOR

~ ANY 1928 ~

TORELLO

Sta. Maria de Cirvià o Mare de Déu de la Llet

De les primitives imatges de Sant Feliu, Santa Maria i Sant Joan Baptista, els tres Patrons del terme i Parròquia de Cirvià (Torelló), que hi havien als tres altars de l'Església Parroquial, ara fa 13 o 14 segles, no sabem que n'existeixi cap. Però n'existeixen dues de les que succeïren a aquelles. Una d'elles és la de Sant Feliu de la

façana de la Casa del Comú, i l'altra es la de Santa Maria de Cirvià que es guarda en l'arxiu parroquial.

Aquesta bella imatge coneguda també per Santa Maria la Antiga del Recó, es, segons Mn. Parassols, la mateixa que es venerava, amb ropatges postissos i amb el nom de Mare de Déu de la Llet, en son altaret adossat a l'arc-altar i imatge que a l'any 1839 o 90, amb motiu de la restauració de les parets de l'Esglesia, foren portats a la nova ermita de Sant Roc. Passats dos o tres anys, havent un devot fet construir una imatge nova per a substituir l'antiga, la demanà, una veïna del Carrer Nou, vulgarment anomenada Mondeta Pontina, per a treure-la del perill d'anar al foc. Al haver-ne esment un sacerdot en 1901, pogué obtenir-la, i en son poder, la despullà i li llevà una corassa de cartró que li abultava desmesuradament el pit, l'infant Jesús postiç i de poc gust artístic, i els brassos que tenia enganxats amb filfer ros; i amb alcohol i aigua, estovà i feu desapareixer uns cinc encarnats i un manyoc de guix que simulava una estarrufada cabellera, havent-li quedat tal com es veu reproduïda a la capsalera d'aquest article: amb el pit únic que li surt del mig del bust amb que antigament alletava a l'Únic Fill de l'Etern Pare, escapat barbarament amb una eina de tall; tota cenyida a cops d'aixa, per a vestir-la al gust de l'època; tallada la cintura on tenia clavats tres petjes per a sostenir-la dreta; ben cofada amb ret a l'estil de les antigues pageses del país; i amb una fesomia devota i amorosa, la mateixa amb que mirava compasiva als torellonencs del segle X, si no abans.

Aquesta formosa imatge, que en un principi apareixia

al·letant amb son pit únic, l'Infant Jesús que tenia als braços, assentada en un cadiral (com ho comprova el comentament de la faldilla aran mateix de la cintura), fou construïda, segons sembla, per allà a l'any 950, ja que té l'esquena aplanada per a ajustar-la millor a la capella del retaule, i els retaules no aparegueren avans del segle X. Mossèn Parassols, no pogué admirar-la en l'estat d'avui, i per ço no podia parlar-ne amb el fonament amb que podem fer-ho nosaltres.

El sacerdot que la recobrà, al trobar-la tan respectable, amb llàgrimes de consol, la posà en mans del, aleshores, Rector-Ecònom Mn. Narcís Forn Prev. de bona memòria, perquè es guardés en l'Arxiu Parroquial on per llargs anys poguem anar-la a veure.

Mn. Canadell (Mn. Llombia)

J. C. P.

La Font del Raig de Rocan